

16 Ιουνίου 2023

Άγιος Σάββας ο διά Χριστόν σαλός, Όταν η χαροκαμένη μητέρα έριξε μπροστά στα πόδιά του το νεκρό παιδί της...

[Ορθοδοξία](#) / [Θαυμαστές Διηγήσεις](#)

Ο άγιος Σάββας ο Βατοπαιδινός ο διά Χριστόν σαλός.

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Με τέτοιες τιμές και προπομπές από τον λαό βάδιζε ο Σάββας, αν και δεν έβγαζε λέξη από το στόμα του σε κανέναν άνθρωπο. Πήγε και πάλι περιπαθώς να προσκυνήσει τους τόπους τους ιερούς και τα προσκυνήματα [τους Αγίους Τόπους στα Ιεροσόλυμα], με τη συνήθη προθυμία και αγάπη που έτρεφε προς αυτά.

Όλοι όμως οι παρευρισκόμενοι έμεναν κατάπληκτοι από τη θεοσέβεια και την ψυχική του θέρμη. Πήγαιναν λοιπόν όλοι μαζί κοντά του και προσκυνούσαν, χωρίς να πληρώνουν. Τούτο συνέβαινε, επειδή οι φύλακες των προσκυνημάτων σέβονταν και αγαπούσαν τον Σάββα, και χάριν αυτού, άφηναν και τους άλλους να μπου δωρεάν.

Κατόπιν βγαίνει απ' τα Ιεροσόλυμα. Εκεί αποχαιρετά τους αδελφούς και συνασκητές του, που είχαν κατανουχθεί κι έκλαιγαν ασταμάτητα που θα τον στερηθούν.

Σαν αποχωρίστηκαν, ανοίγει βήμα γοργό προς τη Δαμασκό και την Αντιόχεια της Συρίας.

Στο δρόμο συναντά κάποια γυναίκα της δικής μας πίστεως και θρησκείας. Σίγουρα η γυναίκα εκείνη έτρεξε παρακινημένη από τη φήμη του Αγίου. Στην αγκαλιά της κρατά το νεκρό της παιδί. Φοβερό θέαμα! Ρίχνει λοιπόν αμέσως μπροστά στα πόδια του Σάββα το άψυχο φορτίο η δυστυχής, και σταματά τον άγιο απ' την οδοιπορία.

Αρχίζει λοιπόν να τραβάει και να μαδάει τα μαλλιά της, να γδέρνει το πρόσωπό της, να ξεσχίζει το στήθος της, και να θρηνεί ασταμάτητα με οδυρμούς και δάκρυα. Με φωνές ακατανόητες, που διακόπτονται από σφοδρούς ολολυγμούς, παρακαλεί τον άγιο να τη λυπηθεί. Σηκώνει το θρήνο και τα μάτια προς τον ουρανό, ζητά ως μάρτυρα τον Δεσπότη Χριστό που τα βλέπει όλα. Ορκίζεται πως δεν θα εγκαταλείψει τον Σάββα, αν δεν πάρει πίσω ζωντανό το πολυαγαπημένο παιδί της.

Τι κάνει λοιπόν η συμπαθής εκείνη ψυχή, που ήταν γεμάτη αγάπη;

Αν και δεν έκανε τέτοια θαύματα λόγω ταπεινοφροσύνης, κάμπτεται απ' το πάθος της αξιοθρήνητης μάνας. Ευσπλαγχνίζεται το παιδί που από αυτήν την αρχή τη ζωής του έφυγε από τη ζωή θλιβερά. Σηκώνει λοιπόν τα μάτια του προς τον ουρανό, κρατώντας με το χέρι του το χέρι του νεκρού παιδιού.

Και τότε -τι θαυμαστή η χάρις σου, Χριστέ βασιλεύ!- τον ανασταίνει αμέσως, για να τον δώσει ζωντανό, χαμογελαστό και πεταχτό στη μάνα, σαν να ξύπνησε εύκολα και χαρούμενα από ένα γλυκό ύπνο.

Αμέσως λοιπόν, εκείνη η γυναίκα, όντας θεοφιλής μάλλον παρά φιλότεκνος, καθώς φαίνεται, σαν άλλη Σαμαρείτιδα, αφήνει όχι πλέον την υδρία, αλλά το φίλτατο παιδί της που αναστήθηκε εκ νεκρών, και γίνεται κήρυκας του μεγίστου θαύματος

στους γείτονες και στους συμπατριώτες της, για να τους προσελκύσει ομαδικά προς τον άγιο.

Ο Σάββας το κατάλαβε. Θέλοντας να διαφύγει με κάθε τρόπο τη δόξα του θαύματος, αφήνει το μικρό, και φεύγει τάχιστα, παρεκκλίνοντας λίγο στην πορεία του, ως ήταν φυσικό, για να ξεφύγει από αυτούς που τον ζητούσαν.

Αλλά το μεγάλο τούτο θαύμα έγινε κατ' αυτόν τον τρόπο, όπως μας διηγήθηκαν.

Από το βιβλίο του Αγίου Φιλοθέου Κοκκίνου, «Βίος Αγίου Σάββα του Βατοπαιδινού του διά Χριστόν σαλού», έκδοση Ιεράς Μεγίστης Μονής Βατοπαιδίου Αγίου Όρους. Η μεταφορά του βιβλίου στην νέα ελληνική έγινε από Πατέρες της Ιεράς Μονής Οσίου Γρηγορίου Αγίου Όρους.

PERMANENTLY_REMOVED